

Τάσσης.—Καὶ γιὰ ποῦ παρακκλῶ;

Ἀνθῆ.—Θὰ πάγω ναῦρω τὸ ἰδανικόν μου. Δέν σοῦ τὸ εἶπα, Τάση μου; θὰ ἤμειθα οἱ πεῖο παρᾶξενοι διεξευγμένοι τοῦ κόσμου· θὰ σοῦ γράφω τακτικά. Θὰ μοῦ γράφης κ' ἐσύ; αἶ;

Τάσσης.—Μὰ ἂν βρῶ κ' ἐγὼ κἀνένα ἰδανικὸ καὶ τύχη ζηλιάρικο;

Ἀνθῆ.—Ἀλήθεια, αὐτὸ δὲν τὸ σκέφθηκα. Μὰ ἐγὼ θὰ τοῦ 'πῶ τοῦ δικοῦ μου: πῶς θὰ ἐξακολουθῶ νὰ ἔχω μαζί σου ἀλληλογραφία. Καὶ ἐπειδὴ αἱ συμφωνίαι εἶνε ἱεραί...

Τάσσης.—Ἀ... ἐγὼ δὲν θὰ 'πῶ τίποτε τῆς δικῆς μου.

Ἀνθῆ.—Καὶ γιατί παρακκλῶ;

Τάσσης.—Ἀπὸ φόβο, μὴ μοῦ προτείνῃ τίποτε παρόμοιον. Καὶ ἐγὼ θὰ θέλω ἐμένα, μόνον ἐμένα νὰ συλλογίζεται. Θέλω μέσα στὰ φυλλοκάρδια τῆς, ὁλόγραφο τόνονά μου καὶ ἀπὸ τὸ πνεῦμά τῆς καμμιὰ ἄλλη σκέψις νὰ μὴν περάσῃ. Τί συλλογίζεσαι; Πῶς τὸν θέλεις ἀλήθεια τὸν σύζυγόν σου, τὸν μέλλοντα;

Ἀνθῆ.—Νὰ μὴ σέ μέλλῃ.

Τάσσης.—Ἐγὼ ξεύρω. Μοῦ 'παίναξ πολὺ τὸν Μπαζάρωφ, τὸν ἥρωα τοῦ Τουργένιεφ καὶ εὐρίσκεις πολὺ ἀνόητη τὴν Ἄννα Σεργέεβνα, ποῦ δὲν ἐδέχθηκε μὲ εὐγνωμοσύνη, τὸν ἔρωτα τοῦ παρᾶξενου ἐκείνου γιαιτροῦ. Καὶ τὸ διαβάξεις ἐκεῖνο τὸ βιβλίον καὶ τὸ ξαναδιαβάξεις καὶ πάντα χύνεις δάκρυα στὸ θάνατό του. Μιὰ μέρα, σὲ ἄκουσα νὰ λές: πῶς ἂν ἦσουν στὴ θέσι τῆς Ἄννας, θὰ ἦσουν ἡ πεῖο εὐτυχισμένη γυναίκα τοῦ κόσμου· πῶς ἡ ἐποχὴ τοῦ ἦταν ἔτσι σκοτεινὴ ἐποχὴ, ποῦ δὲν 'μπόρεσε οὔτε νὰ τὸν καταλάβῃ, οὔτε νὰ τὸν ἐκτιμήσῃ, οὔτε νὰ τὸν ἀγαπήσῃ μὲ τὴν καρδίᾳ του, μὲ φανατισμό, μὲ διψὰ θυσίας, κανεῖς; οὔτε ὁ φίλος του, οὔτε ἡ φίλη του. Ἐράντευσα;

Ἀνθῆ.—Μιλοῦσες;

Τάσσης.—Ναί.

Ἀνθῆ.—Δὲν ἤκουσα τίποτε. Ἔτσι αἶ; δὲν θὰ μοῦ γράφης. Γιὰ νὰ μὴν τὴν δυταρεστήσῃς τὴν ἄλλη, γιὰ νὰ μὴν τὴν πικράνῃς. Ἐμένα ὅμως, μ' ἐξεχνούσες πολλὰς φορὰς ὁλομόνυχον καὶ πῆγινες μὲ τοὺς φίλους σου, σὰν νὰ ἦσουν ἐλευθεροί. Γιὰ μένα ποῦ ἤξευρες πόσῳ μ' ἀγάπησαν καὶ μὲ παραχαϊδεύσαν οἱ γονεῖς μου, δὲν 'μπόρεσες νὰ θυσιάσῃς, ὅχι κἀνένα σπουδαῖο πρᾶγμα, μὰ οὔτε καὶ τὴν πεῖο ἀπλὴ συνήθειά σου... τὸν καπνὸ π.χ. Τώρα ἐμπρός... σοῦ ἀδειάζω τὴ γωνιά, ἀνάπνευσε ἐλευθεροί. Φέρε τὴν ἄλλη ἐδῶ. Καὶ βέβαια, γιὰ νὰ ξέρῃς πῶς εἶνε ζηλιάρικα καὶ πῶς ἐγράφθηκε ὁλόκληρο τόνονά σου στὰ φυλλοκάρδια τῆς, βέβαια δὲν εἶνε σύννεφο ροδόχρυτο ποῦ πετᾷ στὸν οὐρανὸ, εἶνε καμμιὰ γυναίκα μὲ σάρκα, μὲ ὅσπῃ. Τὴν ξεύρεις, τὰ 'μιλήσατε ἀπὸ πρὶν κ' ἐγὼ ἡ στραβή... ἄχ πῶς τυφλώνεται κἀνένας. Ἀ οἱ ἄνδρες! Ἐχουν ἕνα ὄνει-

ρο, μιὰ χαρὰ, νὰ πάρουν μιὰ γυναίκα καὶ νὰ τὴ βασανίσουν. Καὶ ὕστερα σοῦ λένε πῶς ἡ δουλεμπορία κατηργήθη, πῶς τὰ βασανιστήρια δὲν ἐφαρμόζονται πειὰ.

Ὅριστε παρὰ μέσα, κύριοι, κάτω ἀπὸ τὴν ἀγυροσκεπασμένη καλύβη καὶ κάτω ἀπ' τὸ χρυσοστολισμένο μέγαρο καὶ καμαρῶστε τὴ σκληριὰ καὶ τὰ βασανιστήρια. Ἀχ...

Τάσσης.—Μὰ τί ἔχεις, ἀγάπη μου;

Ἀνθῆ.—Δὲν θέλω νὰ μοῦ δίδῃς αὐτὸ τὸ ὄνομα.

Ἐγὼ δὲν εἶμαι τὸ ἰδανικόν σου.

Τάσσης.—Ἐλᾶ· ἦρα μιὰ ὠραία ἰδέα καὶ θὰ φυλάξῃς τὸ λόγο ποῦ ἐδῶκες στὴ Μαρίνα.

Ἀνθῆ.—Πῶς βιάζεσαι; καλὰ, φεύγω.

Τάσσης.—Δὲν ὑπεσχέθης νὰ ταξιδεύσῃς καὶ νὰ μοῦ γράφης; Στούς γάμους μας δὲν ἐταξιδεύσαμε. Κάμνουμε τώρα ἕνα ταξιδάκι μαζί· ἔτσι φυλάττω κ' ἐγὼ τὸ λόγο μου: δὲν θὰ ἔχουμε ἀλληλογραφία. Τὸ διαζύγιο τ' ἀφίνομε γιὰ ἄλλη ἐποχὴ.

(Μὲ δάκρυα καὶ ριπτομένη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Τάση).

Ἀνθῆ.—Ἀχ, ὅχι, ὅχι... ὅχι διαζύγιο.

ΓΥΝΗ ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Ὁ Αἰστὸς ὅστις ἐγνώρισε τὰς γυναίκας καλῶς, ἀναφέρει τὴν Κλάρα Lehmann ὡς ἐξοχὸν γυναίκα καὶ μουσικόν. Ἦτο θυγάτηρ τοῦ Φρειδερίκου Wiele μουσικοῦ ἐγνωσμένης ἱκανότητος. Αἶαν ἐνωρίς ἐδειξε σημεῖα τῆς μουσικῆς αὐτῆς ιδιοφυίας καὶ ἐννέα ἐτῶν ἔχαιρε φήμην ἐξόχου κυμβάλιστριάς. Εἰκοσταέτις ἐνυμφεύθη τὸν Robert Lehmann σπουδαστὴν τῆς νομικῆς· ἀλλ' ἐκείνη ὑπὸ τὸν ἐπιστήμονα διέκρινε τὸν μουσικόν, καὶ ἔτρεψε τὰ φιλόδοξα αὐτοῦ σχέδια. Ὑπῆρξε δι' αὐτὸν ἡ ἀέναντος πηγὴ τῶν θεῶν αὐτοῦ ἐμπνεύσεων, καὶ εἰς αὐτὴν ὀρεῖλονται ὅλαί αἱ μουσικαὶ αὐτοῦ συνθέσεις, αἵτινες τόσῳ ἐξέπληξαν τὸν κόσμον, διότι ἀρρωσιώθη ὅλη εἰς τὸν νεκρὸν σύζυγον τὸν ὁποῖον ἐλάτρευε, καὶ ἐξήντηλθεν οὕτως εἰπεῖν ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας τῆς ὅπως ἐνδυναμώσῃ καὶ ἰσχυροποιήσῃ τὸ μουσικὸν τάλαντον τοῦ συζύγου τῆς.

Ἐχρωματίζεν ὅλα τὰ ἔργα του διὰ τοῦ αἰσθηματός, καὶ τῆς λεπτῆς ἀντιλήψεως, τὰ ὅποια κατεῖχεν εἰς ὕψιστον βαθμόν.

Ἡ κυρία Κλάρα Lehmann διεκρίθη ὡς ἐξοχος κυμβάλιστρια. Καμμιὰ γυνὴ τῶν νεωτέρων χρόνων δὲν ἐθαυμάσθη τοσοῦτον ὑπὸ τῶν συγχρόνων τῆς ἐξό-